

kvalificeret flertal. Vi ved, hvordan Kommissionen agerer i handelspolitiske spørgsmål, den har bl.a. allerede opført sig som en bølle over for ulandene og tvunget privatisering af vandforsyningen igennem, så f.eks. Bolivia og Filippinerne har fået dyrere og dårligere vandforsyning. Er det virkelig en sympatisk dagsorden?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Kommissionens rolle i handelsforhandlinger er jo ikke noget nyt, som kun er skabt af denne traktat, og den har faktisk skabt meget stor respekt for europæiske synspunkter. Jeg har selv deltaget i nogle af disse møder, og det har gjort, at et land som Danmark har indflydelse på, hvad der overhovedet finder sted af liberaliseringer.

Kl. 14.30

Jeg var leder af den danske delegation i Seattle, hvor vi kunne gøre vores indflydelse gældende med vores argumenter sammen med andre. Men når man sidder i de afgørende forhandlinger, er det nu rart, at man kan tale med én stemme, for ellers havde det – det lover jeg for – været USA, der fuldstændig havde dikteret betingelserne for verdenshandelen.

Jeg synes, hr. Rune Lund begår den ene fejl, at han hele tiden ser Kommissionen og EU som uforanderlige og ubehagelige størrelser. Det svarer til, at man betragter regeringen og Folketinget som uforanderlige størrelser, men det afhænger da af, hvem der sidder i regeringen, og hvem der sidder i Folketinget. Det politiske arbejde i Europa afhænger også af og præges også af, hvem der sidder i Kommissionen, og hvem der sidder i Europa-Parlamentet, og det ville være vidunderligt, hvis f.eks. et sympatisk parti som Enhedslisten meldte sig på banen og prøvede at gøre sin indflydelse gældende.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg anerkender hr. Svend Aukens ordførertale, og jeg anerkender, at man som politiker siger, at man synes, det er en god – nu siger hr. Svend Auken traktat, vi andre siger forfatning – at det, der står i den, er godt, og at man ønsker, at der stemmes ja til den. Det anerkender jeg.

Men jeg vil godt spørge hr. Svend Auken: Hvordan ser hr. Svend Auken på en afstemning i Danmark? Jeg må nok sige, at Dansk Folkeparti bliver måske mere og mere lune på en afstemning, fordi vi kan forstå, at regeringen stadig

lægger op til det, men man kan jo altid diskutere, hvor mange lande der skal stemme nej. Frankrig, Holland og Storbritannien har sagt fra, Danmark vil måske også sige nej, og måske er der også andre lande, der siger nej i en folkeafstemning.

Hvad vil hr. Svend Auken så gøre? Vil man fuldt ud respektere et nej? Det hørte jeg ikke fra Venstres ordfører, men jeg vil gerne høre det fra Socialdemokraternes.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Men kunne jo vende spørgsmålet om: Ville fru Pia Kjærsgaard acceptere et ja, selv om Frankrig og Holland har stemt nej? Nej, hun ville ikke – nej, hun ville ikke! Hun ville sige, at traktaten er død og borte, for de har jo stemt nej i Frankrig og Holland.

Det er ikke så sort-hvidt, som man vil gøre det til. Jeg lagde også meget mærke til, at efter det franske nej sagde man, man ville have den danske afstemning aflyst, men der var ingen, der ville aflyse den hollandske, som fandt sted 3 dage efter. Det mest logiske efter den franske afstemning havde jo været at sige, at man ville have den hollandske aflyst, men det var der ingen der sagde, fordi man var sikker på, at det ville blive et nej.

Når fru Pia Kjærsgaard måske – det synes jeg i øvrigt er et indtagende udtryk – er lidt lun ved tanken om folkeafstemningen, er det, fordi hun er sikker på, at det bliver et nej. Men hvis hun troede, det blev et ja, ville hun ikke have nogen folkeafstemning, og blev det faktisk et ja, ville hun ikke respektere det. Jeg synes, vi skal have klargjort begreberne.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal understrege meget stærkt, at selvfølgelig ville Dansk Folkeparti respektere et ja. Det var det første, hr. Svend Auken sagde, men så gik hr. Svend Auken ud ad glidebanen, og så hørte man, at man ikke vil acceptere, at nu har to lande stemt nej, og så er det bare det.

Hr. Svend Auken kan godt kalde det sort-hvidt, men jeg kalder det, hvad det er: Jeg kalder det at forholde sig til reglerne eller vedtægterne, og dem er jeg fuldstændig overbevist om at hr. Svend Auken er godt og grundigt inde i: Når et land har stemt nej, må det respekteres.

Nu var der afstemning i Holland et par dage efter den franske, så vi har haft to. Men jeg sy-